

Всички феи се хванали за ржце и почнали да играят около него най-весели хора.

Тогава Розата, царицата на цвѣтята, заповѣдала на пеперудкитѣ да напълнят нѣкое и друго листенце съ медъ, та да нахранят Бебчо. Следъ като го нахранили, феитѣ се съгласили, направили му пухенъ тронъ и му дали тържествено името Елфей.

Кжпанъ въ блестящата и прозрачна роса, Елфей порастналъ и станалъ прекрасно дете.

Отъ вѣкъ на вѣкъ цвѣтята го научили да знае имената на птичкитѣ и му обяснили, какъ тѣ си правятъ гнѣздата. Сетне феитѣ го оставили да види вѣнчето на чуднитѣ цвѣтя, тѣхнитѣ жилища. Елфей обикналъ миличкитѣ си възпитатели. Той билъ най-щастливото дете на свѣта.

Когато настъпило, обаче, царството на Синята-Роза, сѣнка се надвесила надъ неговия животъ. Царицата Синя-Роза го мразила. Единъ день дори, нейното недовѣрие къмъ Елфей до толкова порастнало, щото тя си го въобразила станалъ скоро господаръ на нѣкое царство. И жителитѣ на това царство, всички смъртни като него, не ще вѣрватъ вече въ феитѣ.... А тѣ ще останатъ безвластни, безвластни, безвластни!....

Така разгнѣвена царицата Синя-Роза, заповѣдала на пеперудкитѣ да не хранятъ вече любимеца си, понеже той щѣлъ да имъ донесе само беди и нещастия. Ала всички феи и елфи не се съгласили. Една пеперудка и най-малкото синьо цвѣте отишли и се скарали дори съ лошата си царица. Тѣ се сговорили да хранятъ Елфейчо скришно.

А феитѣ били твърде недоволни. Тѣ заедно съ елфитѣ рѣшили да дигнатъ бунтъ. Изпратили птичка — вестителъ, синигера, да иска подкрепа отъ цѣлия птичи народъ.

Въ време на бѣлото царство птичка-вестителъ билъ бѣлиятъ гълъбъ; презъ розовото царство—розовия папагалъ; презъ червеното царство—червеношийката; прѣзъ кафявото — врабчето.....

Синигертъ билъ птичка вестителъ на синьото царство. Той хвъркналъ да търси подкрепа отъ своитѣ посестрими. Скоро всички птички се притекли въ гжсти рояци на мѣстото, дето се свикали съсемъ на бързо жителитѣ на цвѣтното царство.

Тогава страшната армия се отправила къмъ царицата.

— Долу царицата, долу Синята-Роза! — викали тѣ.

Скоро тя била пленена; завързали я за единъ дънеръ съ конци отъ паяджина и съ тънки листни жилки. Лошата царица затреперала и почнала да моли за милость.

Изведнажъ средъ тази врѣва се чулъ строгъ гласъ:

— Какво е това? Спрете!

Всички се обърнали и познали Елфей.

— Какво е това? — повторилъ той.

Тогава една съсемъ малка фея излѣзла напредъ и заговорила:

— Ние не искаме за царица Синята-Роза, защото тя те ненавижда и каза лоши думи за тебе. Тя ни заповѣда дори да не те